

Lupčianske zvesti

www.slovenskalupca.sk

17. ročník

OBECNÉ NOVINY OBYVATELOV, RODÁKOV A PRIATELOV OBCE SLOVENSKÁ LUPČA

číslo 8 | október 2015

Aktuálne v obciSpievam,
aby som žil

3

HISTÓRIA OBCESprievodca lupčianskymi
pamiatkami

6

SPOLOČENSKÁ KRONIKAOktóber – mesiac úcty
k starším

9

SPOLOČENSKÁ KRONIKANedviedi s kapelou...
koncert

11

ZUŠ-ka má MULTIFUNKČNÚ SÁLU

Ósmeho októbra 2015 sa v strešnej vstavbe Základnej školy Sama Cambela, aby sme boli konkrétni v Základnej umeleckej škole, konala výnimočná udalosť. Do umeleckého života sme uviedli úžasný priestor pre koncerty, divadlá, vernisáže. V roku 2011 sa zrodila z ceruzky Ing. arch. Emila Kríža štúdia „Strešnej vstavby Základnej umeleckej školy v Slovenskej Lupči.“ To, čo iné umelecké školy považovali za svoju súčasť, Lupča do uvedeného dňa nemala. Veď od osamostatnenia sa od Brusna, za čo ďakujeme Ing. Petrovi Lakomčíkovi, ktorý s nami ako vtedajší starosta obce toto riziko postúpil v roku 2007, sme vyučovali v triedach základnej školy. Všetci sme vedeli, že s tým musíme niečo urobiť, aby sme vyučovací proces mohli skvalitniť. Trvalo to niekoľko rokov, ale predsa 10. októbra 2013 sme otvorili „NOVÚ ZUŠ-ku“. O dva roky nám pribúda ďalšia nová trieda pre individuálne vyučovanie, ktorú sme prenechali gitaristom a koncertná sála s názvom „MULTIFUNKČNÁ“. Kapacita sály je okolo 50 ľudí. Stavebné práce na sále realizovala firma THERMIT, s.r.o.

ďalších koncertov, divadiel, tanečných vystúpení a výstav výtvarného umenia. Moje poďakovanie za celú našu „umeleckú školu“ patrí pánovi starostovi Ing. Miroslavovi Macákovi ako nášmu zriaďovateľovi a podporovateľovi. Ďakujeme finančnej komisii na čele s Mgr. art. Radoslavom Solárikom, poslancom a pracovníkom obecného úradu, Ing. arch. Emilovi Krížovi, Ing. Michalovi Filipkovi, Jarke Mravcovej a celej firme Thermit, s.r.o., Ing. Igorovi Kúšikovi z A-solutions,

s.r.o., Martinovi Šváčovi za povrchovú úpravu pódia, Mgr. Renému Koyáčikovi za ústretovosť.

Ďakujeme rodičom, žiakom a všetkým, ktorí nás podporujú a dôverujú nám. Tých, ktorí ste našu ZUŠ-ku nevideli, nezažili, radi privítame v našom umeleckom svete a ochotne vám ho predstavíme.

Ešte raz vám všetkým úprimne „ĎAKUJEM“ a vážim si vašu podporu.

S úctou

Mgr. Ivo Petrik, riaditeľ ZUŠ

Foto eg

Musím priznať, že od začiatku to bola vynikajúca spolupráca, ktorej výsledok je priam fantastický, ale ten musíte zažiť na vlastnej koži. V dnešnej komplikovanej situácii sa nám vďaka trpezlivosti, cieľavedomosti a chuti do práce podaril parádny kúsok.

Ale pozor! Pred nami je ešte veľa vízií, ktoré našu ZUŠ-ku môžu posunúť k vyššej kvalite. Už otvárací koncert našej žiačky, speváčky Nely Nálepovej, ktorej sekundoval Lukáš Kekeľák za hudobného sprievodu kapely HITBAND, bol krokom k emocionálnym zážitkom našich

Príďte na lampiónový sprievod!

Pozývame všetky deti a, samozrejme, aj ich rodičov a starých rodičov na lampiónový sprievod, ktorý bude **14. novembra 2015 o 16.00 hod.**

Stretneme sa pred MKS a prejdeme sa cez Námestie SNP, Čambelovu a Školskú ulicu a cieľ nášho sprievodu bude opäť pri MKS.

Po tejto prechádzke prijmite naše pozvanie do kinosály, kde pre všetkých pripravila naša ZUŠ bábkové divadlo.

Viac informácií bude na plágate!!!

Ako sa zbaviť plechoviek?

Jeden záber z našej obce, ktorý hovorí za všetko. Vyhádzané a porozťahované plastové tašky s odpadom, ktorý ani nepatrí do komunálneho odpadu, pretože sa dá recyklovať. Ich obsah je veľmi zaujímavý. Prázdne mačacie konzervy. Každý týždeň nachádzame v smetnom koši pri kultúrnom dome niekoľko plastových tašiek, zaplnených práve prázdnyimi kon-

zervami pre mačky. Hladné psy, potulujúce sa nočnými hodinami po obci, ich vyťahujú zo smetných košov a vyhádzajú odpad končí rozťahovaný po parku. Okrem toho, že ten neporiadok nevyzerá práve vábne, chodia po parku behať deti. Stačí malá nepozornosť a úraz je hotový. Určite viete z vlastných skúseností, ako bolí porezanie sa na plechovici a ako dlho sa rana hojí. A to už ne-

hovorím o infekcii. Preto apelujem na občana, ktorý vynáša odpad po svojich miláčikoch, aby plechovice zbieral do vreca (očividne chová viac mačiek, keďže dokáže týždenne zaplniť nie práve malý smetný kôš) a po naplnení odniesol do zberného dvora. Chráni tak nielen životné prostredie, ale aj zdravie hlavne malých obyvateľov našej obce.

eg

Stručne z Obecného zastupiteľstva,

ktoré sa konalo 21. septembra 2015

Z uznesení vyberáme:

Poslanci obecného zastupiteľstva:

- vzali na vedomie informáciu o zámere vypracovať Integrovanú stratégiu rozvoja územia verejnosúkromného partnerstva Občianskeho združenia Banskobystrický geomontánny park a schválili zaradenie obce do tohto partnerstva. Toto občianske združenie v súčasnosti pripravuje stratégiu rozvoja banskobystrického vidieka.

- Vzali na vedomie žiadosť MVDr. Bruchánika o vysporiadanie pozemkov pod stavbou MKS v Slovenskej Lupči a žiadajú starostu obce vyzvať vlastníkov predmetných pozemkov za účelom ich majetkovo – právneho vysporiadania v prospech vlastníka stavby a pripraviť podklady pre zápis vecného bremena na pozemky pod miestnymi komunikáciami.

- schválili komisiu pre pomoc občanov pri pripájaní na verejnú kanalizáciu. Úlohou komisie bude oboznámiť sa so stavom kanalizácie, riešiť riziká, efektívnosť vynaložených financií a dávať stanovisko k reklamáciám. Predsedom komisie bude Ing. M. Klinec, členmi Ing. P. Veverka, M. Snopko, J. Stanko, M. Oravcová, I. Dobišová

- žiadajú starostu obce pripraviť vysporiadanie nehnuteľností – pozemkov v lokalite Pod Hôrkou pre účely vybudovania inžinierskych sietí pre individuálnu bytovú výstavbu.

Viac na www.slovenskalupca.sk
Spracovala ED

Termíny zberu plastov:

6. november
10. december

Byť optimistom sa oplatí

Pár príkladov na to, ako vidí niektoré skutočnosti optimista = O a ako pesimista = P

*O – stavia vzdušné zámky, *P – vzdušné hrobky (Václav Dušek)

*O – robí zo svojho života básneň, pieseň, *P – hoci má poruke tie isté prostriedky, robí z neho najsuchšiu, najťažšiu prózu (Orison Swett Marden)

*O – stále vidí zelenú, *P – stále červenú (Friedrich Dürrematt)

*O – na ten test som sa učil, bude to pohoda, *P – v teste bude určite niečo, čo sme vôbec nepreberali, celé moje učenie bude v háji (Zo školských lavíc)

*P – kuje železo, kým je horúce, *O – sa spolieha na to, že nevychladne (Peter Bamm)

Pravý optimizmus nespočíva v presvedčení, že všetko pôjde dobre, ale v názore, že nie všetko pôjde zle. (J. PIAGET)

Ešte slová Jana Wericha: „Som optimista, pretože chcem mať rád

ľudí a život. Nič iné mi nezostáva.“

Z výskumov, ktoré uskutočnil Martin Seligman (nar. 12.8.1942), americký psychológ, pedagóg, so svojim tímom, vyplýva, že depresiami prepadajú až osemkrát častejšie pesimisti než optimisti, pričom pesimisti majú horšie výsledky v škole, v práci, v športe, často aj napriek svojmu nadaniu. Ich telesné zdravie je horšie a žijú kratšiu dobu a majú tiež menej harmonické medziľudské vzťahy. Pozitívne emócie celkovo predpokladajú zdravie a dlhovekosť a chránia aj pred ničivými účinkami starnutia. Pozitívne emócie rozširujú naše trvalé intelektuálne, telesné a sociálne zdroje a vytvárajú rezervy, z ktorých môžeme čerpať, keď sa objaví nejaké ohrozenie. Z uvedeného teda vyplýva, že byť optimistom sa oplatí.

(vf)

Národný pochod za život

V nedeľu 20. septembra 2015 som sa zúčastnil spolu s niekoľkými desiatkami spoluobčanov na 2. ročníku Národného pochodu za život. Ráno sme ešte podľa predpovede počasia vstávali za daždivého počasia, avšak v Bratislave nás už vítal slnko.

Vyhlasenie Konferencie biskupov Slovenska

Národný pochod za život, účasťou tolkých tisícok ľudí, ukazuje, že na Slovensku žije mnoho ľudí, ktorým záleží na ochrane života od počatia po prirodzenú smrť, na ochrane rodiny a manželstva. Sme povzbudení svedectvami, ktoré

denne vydávajú mnohí statoční ľudia pri výchove detí, obrane života, manželstva a rodiny v celej

našej vlasti, ľudí, ktorí vo svojom svedomí rozoznávajú význam prirodzených hodnôt, a zaväzuje nás usilovať sa, aby každý človek v tejto krajine mohol žiť pokojne a dôstojne bez vplyvu ideológií, ktoré sú proti kultúre života.

a vycestovať do Bratislavy a pochodom ulicami hlavného mesta ohlasovať dôležité poslanstvo: Ľudský život je vždy dobro!
– v každom z účastníkov môže dozrieť a viesť od nadšenej oslavy v Bratislave k pozornosti voči ľuďom v núdzi a k ochote vzájomne si pomáhať. Pravá radosť rozdávaním rastie, rozsieva život a v tom je jej sila a krásna.

Sväté omše

Nedeľňajšie dopoludnie bolo spoločné slávenie svätej omše pre účastníkov. Pre našu Banskobystrickú diecézu to bolo v Kostole kapucínov.

Radosť zo života je sila

- motivovala organizátorov pochodu pripraviť tento veľký festival života.
- účastníkov pohla prekonať potešenie z vlastného pohodlia

Pochod našim hlavným mestom

Popoludní o 14.30 hod. vykročil oslavný Národný pochod za život v duchu hesla „RADOSŤ ZO ŽIVOTA“ do ulíc Bratislavy. Mestom pri Dunaji prešlo okolo 70 000 účastníkov a som rád, že medzi nimi sme boli i my Slovenskoľupčania. (MM)

„Spievam, aby som žil“

Marián Bango: Umelec, ktorý, napriek tomu, že je nevidiaci, na život nezanevrel. Jeho hlas a životný osud je možné prirovnať k svetoznámemu talianskemu tenorovi A. Bocellimu. Marián Bango je charizmatik nevidiaci spevák a hudobník s viacnásobným talentom. Ovláda hru na viacerých hudobných nástrojoch, podieľa sa na vlastnej tvorbe piesní a hudby. Jeho hlas má krásne a široké zafarbenie. Dokáže veľmi precízne vyjadriť svoj vzťah k hudbe a umeniu, čím sú jeho vystúpenia pre mnohých veľkým umeleckým zážitkom.

V nedeľu 13. septembra sa v Rímsko-katolíckom kostole Najsvätejšej Trojice uskutočnil koncert tohto nevidiaceho speváka. Všetky piesne zaspieval na oslavu našej patrónky Sedembolestnej Panny Márie.

V televízii som ho videla spievať už niekoľkokrát, ale naživo to bolo neskutočne krásne. Každú skladbu sme odmenili dlhým potleskom. Sprievodné slová zaznievali z úst jeho tiež nevidiacej manželky. Ich

ťažký osud, ako sa spoznali, vchovali ťažko postihnutú dcérku, ktorú si pred pár rokmi Pán povolal k sebe, o hľadani sily ísť ďalej, každého z nás hlboko dojal. Maroš Bango dostal od Pána Boha úžasný

dar – krásny hlas, a ten si nenecháva len pre seba. Spolu s manželkou nekonzertujú len po Slovensku, ale pochodili veľa krajín. Všade rozdávať radosť a krásu. Nestážujú sa, práve naopak milujú život a tešia sa z každého nového dňa. Koľkí z nás dostávame od Pána Boha mnoho talentov, nerozvíjame ich, ale len fňukáme, šomreme a nadávame. A to sme zdraví, chodíme, vidíme, máme zdravé ruky. Po koncerte, keď mi ešte v ušiach zneli nádherné melódie, som bola šťastná, že kostol bol plný nadšených poslucháčov.

Ďakujeme Ti, Bože, že nám dávaš toľko darov. Máme nohy, aby sme chodili, oči, aby sme videli, uši, aby sme počuli, ruky, aby sme tleskali. Tleskali aj takým vzácnym ľuďom, ako je Maroš Bango.

Anna Klimentová

Tváre našich predkov

Nad šírou rovinou sa z ťažkých čiernych mrakov zablysko a hneď na to sa ozvalo zlovestné zadunenie hromu. Dážď nedal na seba dlho čakať a v celých prúdoch sa spúšťal na zem. Vyzeralo to, ako keby chcel

poumývať celú tú hrôzu bojiska. Tie zákopy mŕtvych a ranených vojakov. To už samo nebo sa nemohlo pozerat na toľké zlo vojny. Mladý a vysoký vojak sa spolu so svojimi kamarátmi tlačil pod vojenskou celťou. Vojaci boli radi, že prúdy dažďa ukončili boj. Kvapky stále rytmicky klepotali na napnutú celťu. Vojak si zaspomínal. – V duchu vidí drahé tváre svojich blízkych v milovanej Lupči, ktoré boli od neho na veľké diaľky vzdialené. Vidí svoj rodný dom na Hronskej ulici. Ako keby cítil borovicovú vôňu milovaného 'varštatú'. Rád, s láskou hladil rukou drevo, keď vyrábala nábytok. Jeho myšlienky zaleteli aj na horný koniec Lupče pod Majer, v duchu na diaľku pozdraví svoju drahú Aničku. –

Narukoval v prvých mesiacoch Prvej svetovej vojny k pätnástemu honvédskeho pluku v Prešporke ako veľa mladých Slovákov. Po krátkom výcviku ho s ostatnými vojakmi odvelili na ruský front. Videl už veľa mŕtvych a ranených spolubojovníkov. Okúsil útrapy hroznej a nezmyselnej vojny. Do ranného ticha sa ako nôž zarezal ostrý hlas píšťalky dôstojníka a silný hlas kaprálov „elo-re“ vyburcovalo muž-

stvo, ktoré vybehlo zo zákopov. Bežal spolu so svojimi kamarátmi proti ruským zákopom. Vtom ho niečo veľmi bolestivo silno udrelo do hrude a všetko okolo sa mu zatočilo pred očami. V ústach zacítil krv. Padol na tvár a stratil vedomie. Kamaráti, ktorí útočili ďalej vpred, ešte videli, ako ho sanita nakladá na nosidlá a odnáša do neďalekého provizórneho lazaretu. Bola to stará drevená šopa. Vtom sa všetci pudivo prikrčili pri výbuchoch granátov, ktoré prilietavali od ruských zákopov. S hrôzou v očiach videli, že jeden ruský granát trafil rovno provizórny lazaret, a ten v okamžiku celý vzblkol. So zdesením videli, že ich ranení kamaráti uhoreli v hrozných bolestiach. Milý čitateľ, toto je príbeh jedného mladého Lupčana. Volal sa Roman Lakomčík. Bol to brat mojej starej mamy, po ktorom nosím meno. Jeho životný príbeh mi vyrozprával môj otec. Viem, že nie som jediný Lupčan, je nás viac, a tí, ktorí pozorne chodia okolo Pamätníka padlých Lupčanov z Prvej svetovej vojny, nás poznajú.

Napísanie tohto príbehu ma inšpiroval aj fakt poškodenia Pamätníka padlých Lupčanov v Prvej svetovej vojne vandalmi. Vedť tí padlí Lupčania si to nezaslúžia. Boli mladí a chcelo sa im veľmi žiť. Paradoxne pamätník možno poškodil práve potomok niektorého z tých padlých Lupčanov, neznalý histórie. Aj preto som chcel touto formou akosi dať tvár našim predkom. Aspoň jednému menu na tomto pamätníku. Milí čitatelia, blíži sa čas, keď si budeme pripomínať Sviatok všetkých zosnulých. Spomeňme si a uctíme si zapálením sviečky a modlitbou za tých Lupčanov, ktorí neležia v rodnej hrude zeme, ale ďaleko roztrúsení po bojiskách Prvej svetovej vojny.

P. S.: Milý čitateľ, vedel si, že ľudová pesnička „Na Kráľovej holi

stojí strom zelený...“, ktorá je považovaná za hymnu Horehronia, vznikla počas Prvej svetovej vojny na talianskom fronte?

Túto pesničku priniesli vojaci, vracajúci sa z frontu na Horehronie, a spievalo sa ešte „... na nebi hviezdičky, to moja družičky a guľa z kanóna, to moja mladá žena...“ Slovač si aj v tých najťažších chvíľach pomáhala spevom. Vedť ako povedal K. L. Zachar: „Človeče, zaspievaj si pesničku, aj keď ti je dobre, aj keď ti je ťažko! Keď sa človek rodí, tak spieva, a keď mrie, tak mu spievajú, a preto – človek, človekom ostani!“

Roman Lakomčík

Spoločnosť K&K TECHNOLOGY a.s. Klatovy
Hľadá pracovníka, technika realizácie stavieb pre SR.

Podmienky

- stredná - vysoká škola, strojníckeho alebo stavebného smeru
- prax vítaná • vodičské oprávnenie skupiny B • znalosť ovládania PC • platobné podmienky dohodou • nástup ihneď
- viac informácií pri osobnom pohovore

Pracovisko Slovenská Lupča, Námestie SNP č. 90
Telefón: 0903 805 082, mail: david@kk-technology.sk

K&K TECHNOLOGY
 AKCIOVÁ SPOLEČNOSŤ

Čo ešte priniesol september?

Tak ako každý rok aj tento rok v septembri prebiehal zápis nových žiakov do viacerých odborov ZUŠ. V prvý septembrový týždeň sme pomyselne otvorili brány aj do nášho tanečného oddelenia, aby sme privítali nových členov.

S FINANČNOU PODPOROU BANSKOBYSTRICKÉHO SAMOSPRÁVNEHO KRAJA

klasický a moderný tanec Vladku Lacinovú.

Preto víťame medzi nami každého, kto má rád slovenský folklór, chce byť súčasťou nášho kolektívu, a tešíme sa, že nás je viac a viac. S potešením oznamujeme, že sme prekročili počet 100 členov. Je to pre nás ako vedúcich výzva, pretože nejde nám len o kvantitu, ale o kvalitu, aby sme v našich deťoch rozvíjali ich tanečné a hudobné schopnosti, ale i kamarátstvo, kolektívneho ducha a úctu k dedičstvu našich predkov. Veríme, že naplníme ich očakávania, ale aj očakávanie vás rodičov a Lupčanov.

A preto, že je nás viac a viac a svoj repertoár rozširujeme o nové tanečné námety z viacerých regiónov Slovenska, potrebujeme k svojej činnosti kroje. Bez nich by bola naša práca nemysliteľná a nakoľko nám ku kompletnému tanečnému vybaveniu chýbajú potrebné finančné prostriedky, reagovali sme na výzvu BBSK. V projekte sme uspeli a za získanú finančnú podporu 1 500 € sme zakúpili potrebné krojové súčiastky. Aj vďaka tejto finančnej podpore sme mohli prezentovať naše tradície nielen na domácej pôde, ale i v zahraničí. Za podporu veľmi pekne ďakujeme.

Jana Krížová

Jesenný deň

Farebné lístie sa na chodník ukladá, prišla jeseň znova.
Keď vyjdú ľudia z domu, každý radšej bundu oblieka.
Dúha zo stromov prefukuje až k nám do dvora.
Keď sa zotmie, mesiac vyjde na oblohu, stíchne celý kraj.
Už každý cíti tú potvoru, iba na pohľad z okien je to raj.

(Laura Bullová, 8. B)

Príroda na jeseň

Stromy, kriky a kríčky sa zbavujú zelenej farby. Pred zimou sa chcú ešte ukázať v najkrajších farbách. Les je ako kráľovský bál. Červená, žltá, oranžová sa leskne na ich šatách. Len lesné čistinky sú smutné. Ich farebný kvetinový závoj sa zmenil na smutný cintorín. Všetko vyschlo alebo sa pred mrazmi schovalo do hĺbín zeme. Aj bazény driemu prázdnotou, niet už detí, čo by sa chceli okúpať. O chvíľu už pride zima a všetko zadrieme mesačným spánkom.

(Klára Štullerová, 8. B)

Program Domu remesiel

Október

21.10. – emajlový šperk (Liday), keramika (Cukor)

28.10. – šibori hodváb (Križová), keramika (Jánoš)

FIT školáci z Fínska, Slovenska a Českej republiky si chystajú cestovné pasy

Práve v týchto troch krajinách sa nachádzajú školy, ktoré budú v tomto a budúcom školskom roku spolupracovať v projekte Erasmus+, ktorý je financovaný z prostriedkov Európskej únie. Zámerom projektu je podporovať zdravý životný štýl detí prostredníctvom športových aktivít, propagácie zdravých stravovacích návykov a podpory aktívneho trávenia voľného času. Spoločná téma aktivít je nám všetkým blízka – ako byť a zostať fit. Žiaci budú spoločne športovať a hrať sa,

Erasmus+

tancovať, prechádzať sa po okolí a spoznávať zaujímavé miesta. Vymyslia logo projektu, pripraví kalendár s ilustráciami, zoznámia sa s tradičnými aj zdravými jedlami slovenskej, českej a fínskej kuchyne. Posilňovníou pre múdre hlavičky bude pracovný zošit z matematiky, v ktorom budú prí-

kklady, súvisiace so zdravým životným štýlom. Zahráme si aj divadlo s tematikou národných povestí, a hlavne sa osobne stretneme s kamarátmi z Českej republiky a Fínska.

V júni 2016 vycestuje približne 12 našich spolužiakov do Českej republiky, v budúcom školskom

roku siestu navštívi Fínsko a napokon v decembri 2016 privítame hostí v našej škole. Chceme všetkých žiakov prvého aj druhého stupňa povzbudiť do aktívneho zapájania sa do všetkých aktivít a činností. Aktivitu žiakov budeme priebežne zaznamenávať a najaktívnejší žiaci budú mať možnosť vycestovať do zahraničia. Tešíme sa, že vďaka projektu spoznáme nových kamarátov, zažijeme mnoho zábavy, precvičíme si angličtinu a získame nové skúsenosti.

ZŠ

Sprievodca lupčianskymi pamiatkami

Vedeli ste?

Vedeli ste, že filmové spracovanie príbehu Sebechlebskí hudci bolo na základe skutočnej udalosti a že krásna barónka Apolka, zajatá a odvezená Turkami do Carihradu, odpočiva v našom kostole? Kto ešte odpočiva v hrobke kostola? Čo sa stalo s pôvodným veľkým zvonom a aké nešťastie postihlo našu obec 11.1.1626 pred 6 hodinou rannou?

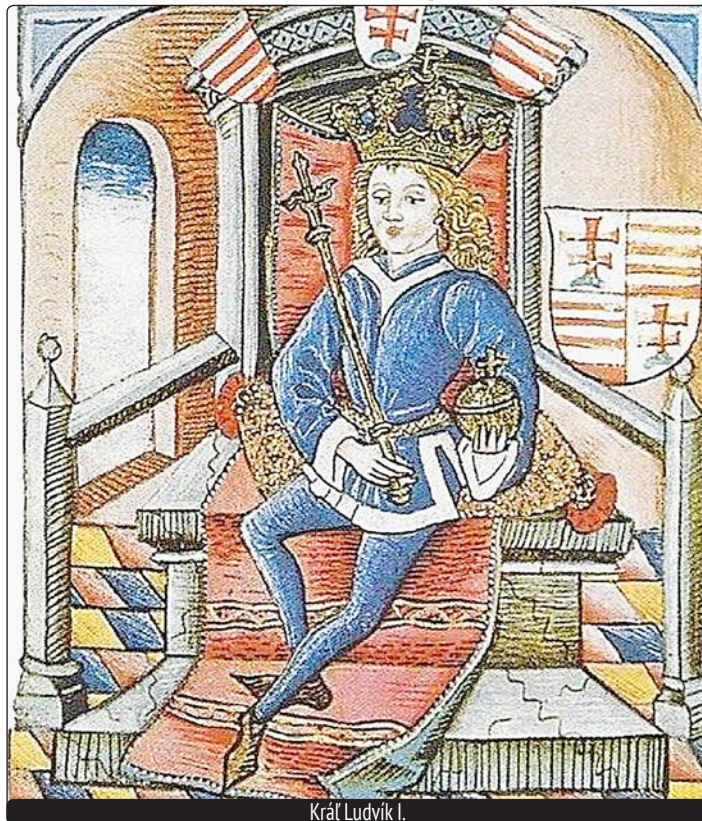
To všetko a omnoho viac sa dozviete v našom seriáli Sprievodca lupčianskymi pamiatkami. Postupne budeme uverejňovať fakty a zaujímavosti z našej histórie na základe spracovaných materiálov odborníka, archeológa Mgr. Petra Mosného, ktorý pôsobil takmer tri desaťročia v našej obci ako kastelán hradu, venoval sa výskumu Kláštorská, pôsobil tiež ako člen kultúrnej komisie pri OZ a aj v súčasnosti pomáha obci zachovať Kláštorská. Táto vzácna pamiatka bola v roku 2003 vyhlásená za národnú kultúrnu pamiatku.

KOSTOL NAJSVÄTEJŠEJ TROJICE SLOVENSKÁ LUPČA

V privilegii panovníka Karola Róberta v roku 1330 sa spomína, že rímsko-katolícky kostol v Lupči dal vystavať pravdepodobne v roku 1313 zvolenský župan magister rytier Donč ako jednodôvú stavbu pre obec Zvolenská Lupča, čo bol vtedajší názov Slovenskej Lupče: ... ut plebanatu ecclesie nostre s. Spiritus in eadem constructe ... (na náš farský Kostol Sv. Ducha, rovnako zbudovaný).

Panovník Karol Róbert

Kráľ Ludvík I.

O značnej veľkosti a ľudnatosti Lupče hovorí aj výška príjmov farského kostola v rokoch 1332 – 1337, keď tamojší farár priznal vyberačom pápežských desiatok 1 hrivnu a 1,5 fertónu. Vo výhodách zo dňa 3. februára 1361 kráľ Ludvík I. potvrdil vo Viedni listinu výsad pre Lupču. Medzi nimi bola aj slobodná voľba farára, ale musel ho potvrdiť ostrihomský arcibiskup.

K prvej prestavbe kostola došlo v rokoch 1580 – 1581, keď ho vtedajší pán Hradu Lupča Theodor Rubigall, syn Pavla Rubigalla, dal rozšíriť o dve bočné lode. Pravdepodobne z dôvodu nárastu významu, ako aj obyvateľstva obce Zvolenská Lupča. Na vežu kostola dal zavesiť veľký zvon, na ktorom bol údajne reliéf reformátora Martina Luthera. Tento zvon spadol z veže počas veľkého požiaru a pukol, preto bol neskoršie pretavený na menší. Pri prestavbe na severnej strane kostola, za bočným oltárom, dal zamurovať kamennú dosku s nápisom a reliéfnou výzdobou svojmu otcovi Pavlovi Rubigallovi, ktorý padol v boji s Turkami v roku 1577 pri obrane Banskej Štiavnice. Tú však v roku 1944 pri výmalbe kostola dal vtedajší farár Matej Zaťko premiestniť a zamurovať vo vstupnej predsiene kostola /pri hlavnom

vchode/. Je to druhý epitaf na južnej stene predsiene. Theodor sa však počas stavebných prác dostal do finančných ťažkostí a prestavbu kostola nedokončil.

V roku 1615 nový majiteľ Hradu Lupča Gašpar Tribel dal kostol renesančne dostavať a dokončiť bočné prístavby, ktoré začal ešte Teodor Rubigall. V rámci stavebných úprav obnovil celý kostol a vybudoval za oltárom, pri pastofóriu, hrobku, kde odpočiva s celou svojou rodinou. Nad hrobkou je umiestnený náhrobný kameň z bieleho mra-

Nápis, vyrytý na konzole ANNO DNI 1625

moru s latinským nápisom „Monumentum familiae Tribellianae ...“ a s menami tých, ktorí odpočívajú v hrobke. Okrem Gašpara Tribela, ktorý zomrel 31.7.1620, tu leží aj matka Rosina Geherin, ktorá zomrela v roku 1611 ako 42-ročná, a ich tri deti – Juraj v roku 1614, Gašpar v roku 1598 a Ondrej v roku 1599. O ukončení dostavby a stavebných úprav svedčí aj vyrytý nápis na konzole v južnej strane muriva ANNO DNI 1625, pod ktorým je silne poškodená plastická výzdoba s motívom vinnej révy.

V roku 1620 obsadil Hrad Lupču vodca bethlenovského povstania Juraj Széchy de Rima Széch, ktorý neskoršie prešiel na stranu Ferdinanda II., za čo mu tento v roku 1621 potvrdil vlastníctvo Hradu Lupča a lupčianskeho panstva. V nočných hodinách 27. apríla 1621 dal Juraj Széchy vyrabovať lupčiansky kostol. Vtedy údajne z neho odniesli cennosti a veľké množstvo kníh.

Akoby nešťastia nebolo dosť. Dňa 11.1.1623 pred 6. hodinou rannou bolo v mestečku Zvolenská Lupča zemetrasenie. Vtedy bola pravdepodobne poškodená aj veža kostola, lebo podľa zápisov v rokoch po zemetrasení 1625 až 1630 sa opravovala veža kostola vo Zvolenskej Lupči. Po smrti Juraja Széchyho sa na Hrade Lupča v roku 1643 usadila Katarína Széchy so svojím manželom, kopčianskym barónom Jánom Liszthiusom. Bola evanjelička, no aj tak odoberala diežmy farárom vo svojich obciach a aj lupčianskemu Gabrielovi Piscatorisovi. Na ich žiadosť im sľúbila, že ich odškodní dobrým platom, ale diežmy im odmietla vrátiť. Na druhej strane bola aj priaznivo naklonená kostolu, dňa 2.2.1644 darovala grófká Katarína Széchy lupčianskemu kostolu krásne prikrývadlo na oltár. Podobne urobila aj jej sestra grófká Eva Illeszházy Széchy, 5. júna 1644 darovala šatku na kalich, vyšívanú čistým zlatom.

Záznam z cirkevnej vizitácie z roku 1657 hovorí, že v kostole boli 2 strieborné pozlátené kalichy s paténami, iné boli ukoristené v kostole v bethlenovskej vojne, na kostole boli 4 zvony. Vtedy bol kazateľom Gabriel Piscatoris, ako píše „starec poslušný, náchylný k „povoľnosti“, a preto aj opustil diežmu, ktorú prebrala Katarína Széchy. Na fare bol v tom čase ešte kaplán a v obci bolo asi 350 duší. Medzi povinnosťami kazateľov

► bolo aj chodiť kázať panstvu na Lupčiansky hrad do hradnej kaplnky.

Kostol bol evanjelický od roku 1560 do roku 1673, potom s prestávkami až do 14.6.1715, keď ho pre katolíkov znovu vysvätil belehradský biskup Nathan Brucháč. V roku 1881 zhorela na kostole strecha, obnovená bola až v roku 1902 a bolo položené dvojité ošindľovanie. Zároveň bol priestor svätyne a sakristie vysypaný 30 cm vrstvou hrónského piesku, aby sa zlepšila izolácia proti navlhaniu. Z toho dôvodu bola podlaha vyvýšená. V tomto období prestavby boli odkryté aj murované krypty pod kostolom. Nachádzalo sa v nich veľa kostí, pochádzajúcich pravdepodobne z hrobov okolo

Hradná kaplnka Lupčianskeho hradu

kostola, ktoré boli do krypty nasypané, čo, samozrejme, úplne zničilo identifikáciu ako historickú tak aj osobnú. Pravdepodobne z tohto obdobia sú aj poznámky V. Mencla, v ktorých popisuje interiér kostola, v ktorom sú pozostatky základových murív menšieho kostola.

V pozemkovej knihe sa spomína aj katolícka škola ako: „Lipster Böhmisch – Katolischer schulfeld ... Haus No 144 samt Hof und Garten“. Táto škola bola postátnená na žiadosť veriacich, proti vôli farára roku 1902.

Pokračovanie v budúcom čísle

Vysvetlivky: Diezma – desiatok

Na základe spracovaného materiálu Mgr. Petra Mosného pripravila Ivona Dobišová

DFS Drienka na Radvanskom jarmoku a DFF Na baňu klopajú

Tento rok sa uskutočnil už 358. Radvanský jarmok v Banskej Bystrici. V rámci programu jarmoku usporiadatelia pripravili mnoho atrakcií, napr. tradičný trh ľudových remesiel, kolotoče, zaujímavé občerstvenie a, samozrejme, pestrý kultúrny program.

Súčasťou programu je už 8. rok aj Detký folklórny festival Na baňu klopajú. Tento rok sa na galaprograme tohto festivalu zúčastnilo 5 detských folklórnych súborov. Medzi Matičiarikmi I., II. a III. z Banskej Bystrice, DFS Brezinky z Polomky vystúpili aj naše deti z DFS Drienka.

Keďže na Horehronských dňoch spevu a tanca v Helpe zaujali naše doteraz najmenšie deti tancom Kof sa Čímo ženiú nielen divákov, ale aj organizátora programu Matúša

FOTO: <https://plus.google.com/u/0/photos/103055290152911178408/albums/6194026713550865889>

Drugu, pozval ich aj do programu na tento festival. A naše deti napriek prázdninám a oddychu od súboru podali naozaj výborný výkon. Keďže časová dotácia galaprogramu umožňovala prezentovať vybrané súbory viacerými tanečnými číslami, dostali sme možnosť zatancovať našu „novinku“ Berca z Balogu aj na tomto pódii. Naš program sme ukončili Kolesami z Horehronia.

Naš súbor sa opäť výborne prezentoval a medzi výbornými folklórnymi súborami z nášho regiónu dôstojne reprezentoval našu obec.

Jana Krížová

Foto z Radvanského jarmoku nafotila Jarka Mravcová, ostatné Jana Krížová

DFS Drienka v Hiadli

Dňa 4.10.2015 sme od veriacich rímskokatolíckej cirkvi v obci Hiadľ a farnosti v Medzibrode dostali pozvanie na vystúpenie pri príležitosti 20. výročia vysviacky kostola, ktorý je zasvätený sv. Františkovi z Assisi. Pozvanie sme veľmi radi prijali a presne v deň menín Františka aj do obce Hiadľ prišli.

Pre divákov sme pripravili hodinový program, kde sme ponúkli viacero tanečných choreografií, speváckych či muzikantských čísel. V Hiadli vládla výborná atmo-

postarali a ďakujeme aj za štedrý finančný dar, ktorý sme od vás, milí farníci, dostali. Vážime si to o to viac, že v tejto dobe nie je financií na rozdávanie, sami sa bo-

sféra a za každý vstup sme dostali obrovský potlesk od miestnych divákov, ale aj širokej rodičovskej základne našich detí, ktorá nás prišla na vystúpenie podporiť. Ľudia boli vystúpením nadšení a slovami plnými chvály nešetřili. Cítili sme sa výborne. V príjemnej priateľskej atmosfére sme zostali aj po vystúpení, kde nás ponúkli výborným občerstvením, chlebičkami a domácimi koláčikmi.

Ďakujeme pánu farárovi Martinovi Uhríkovi za milé slová, ďakujeme všetkým maminkám a žienkam z Hiadľ, ktoré sa o nás

FOTO: <https://plus.google.com/u/0/photos/103055290152911178408/albums/6201818102978597121>

ríme s problémami ako „obliecť“ naše deti do kroja, čo nás stojí mnoho energie „bohužiaľ, s nie až s takým výsledkom, aký by sme chceli dosiahnuť. Preto sme veľmi vďační, keď takto „sčista-jasna“ dostaneme darček, ako to povedal pán farár, za ktorý môžeme našim chlapcom zakúpiť zápalky.

Cítili sme sa výborne a radi do Hiadľ kedykoľvek zavítame opäť.

Jana Križová

Z Knižnice Ženského magazínu (10)

V dnešnom príbehu spomína 67-ročná Ilona na to, ako bojovala o život. Seneca, slávny rímsky filozof, štátnik a spisovateľ, hovorí, že žiť znamená bojovať. Myslím si, že všetci sa snažíme žiť svoj život podľa vlastných predstáv, pričom môžu znamenať dobro, lásku, či klamstvá, sebecko nevyvímajúc. Sú chvíle, keď človek pociťuje takmer dokonalé šťastie, s čím sa spája naplnenie predsavzatí, ideálov, ale sú aj také situácie, keď pociťuje trpkosť, nešťastie a neraz sa objaví aj pocit zúfalstva. Ešte horšie je to v prípade, keď je človek sám, a vtedy je len na ňom, ako a či dokáže vyriešiť častokrát vážnu, niekedy až beznádejnú situáciu, ako to bolo aj v Iloninom rozprávani:

Tie dva metre sa rovnali večnosti

Nie je ľahké opísať tú hrôzu, ktorú som prežila za tých niekoľko hodín. Som dôchodkyňa. Deti mi už vyleteli z domu. Dcéra sa

vydala, syn je tiež ženatý. Oba majú už svoje vlastné rodiny. Ja som od úmrtia manžela žila vyše roka sama v rodinnom dome. Jedného dňa som ráno vstala, poumývala som riad, čo mi ostal od večere, naraňajkovala som sa a zberala som sa, že si pôjdem do mesta niečo ešte nakúpiť. Už som sa chcela obúvať, keď som odrazu cítila, akoby mi celé telo začalo mervieť. Nevieam, čo to bolo, snažila som sa toho pocitu zbaviť. Začala som triasť rukami a v tej chvíli som cítila, že nedokážem ovládať pravú ruku. Nevedela som pochopiť, čo sa to robí. Zistovala som, že pomaly strácam rovnováhu a padám

na zem. Možno som mala šťastie, že sa mi to stalo v strede obývačky, kde mám hrubý koberec a nikde nablízku nie je nábytok s nejakou ostrou hranou, na ktorej by som sa bola mohla poraniť. Celou dĺžkou svojho tela som padla na zem. Úder pádu som vôbec necítila. Asi preto, že som padla na pravý bok. Ľavou rukou som sa pokúšala dvíhať, vstať, no vtedy som stratila vedomie. Iste prešla hodná chvíľa, kým som sa prebrala. Otvorila som oči a s prekvapením som zistila, že ležím tvárou nabok na koberci. Veľmi pomaly som sa zorientovala. – Áno, som predsa doma vo svojej obývačke a ležím na zemi. – Snažila som sa zdvihnúť, no vtedy som zistila, že nemôžem vôbec hýbať pravou stranou tela. Necítila som si ani pravú ruku, ani pravú nohu. Len ľavou rukou som si mohla s námahou utrieť pot na čele. Uvedomila som si, že musím bojovať o seba, že sa musím dostať k telefónu a privolať si pomoc. Boli to dva metre, ktoré som musela pre-

konať. Ľavou rukou a sčasti i nohou som si pomáhala pri plazení sa. Zaliata potom som sa dotiahla k telefónu, zložila som ho vedľa seba na zem a spamäti som vytočila číslo k synovi do úradu. Žiaľ, bol práve niekde mimo, no môj zúfalý hlas, že volá matka a nemôžem sa pohnúť, zaučinkoval. Zazdalo sa mi, že ešte počujem: „Vdržte, zoženiem ho!“ Hlava mi odkvácila a naviac sa už nepamätám. Prebrala som sa v nemocnici. Ležala som bezvládne, pravá strana ochrnutá a nado mnou ustarostené blede tváre mojej dcéry a môjho syna. Dozvedela som sa, že som prekonala mozgovú príhodu. Ale – ako sa hovorí – šťastie v nešťastí. Našli ma a pomohli mi ešte zavčasu. Niekoľko týždňov po liečení a rehabilitácii som si uvedomila, akú hrôzu som vlastne prežila. Vďaka tomu, že som sa nevzdala, ale ťažko bojovala, aby som si privolala pomoc u ohrození života, som mohla svoj príbeh vyzorávať.

Upravila Eva Horská, foto int.

Október – Mesiac úcty k starším

„Človek je krásny nielen vtedy, keď má pružný krok. Človek je krásny podľa múdrosti, čo zrači sa mu v oku, podľa vrások a bielych vlasov, podľa slov, keď ponára sa v rozhovore s deťmi do rokov, keď aj on bol mladý. Človek je krásny vtedy, keď ho ľudia majú radi.“

Opäť je tu jeseň, rok s rokom sa pomaly stretáva a všetci si uvedomujeme, že čas neúprosne letí. Aj naši seniori len nedávno boli mladí ľudia a dnes im vrások pohladili tvár a hlavu zdobia šediny. Ľudia,

ktorí prežili radosti, starosti, dobré aj horšie časy. Majú množstvo životných skúseností, ktoré veľmi radi odovzdajú nám – mladším. Počúvame ich? Mnohokrát nie, ved „oni už nie sú takí rýchli, pružní, plní entuziazmu...“

Je tu október – mesiac, keď sa častejšie ako po iné mesiace skloňuje slovo senior, staroba, úcta k nej. Úcta k starším ľuďom by mala byť predovšetkým prirodzenou súčasťou nášho života, mala by byť spontánna a nenásilná.

ED, foto archív DD a DSS Slovenská Lupča

Miesto rozumného riešenia sa odvádza pozornosť (reakcia na drzosť)

Napísali ste nám

Ministerstvami alebo politicky aktívnymi ľuďmi je neustále opakované, že rozvoj kvality služieb a podpora podnikania zo strany samosprávy je alfou aj omegou nárastu životnej úrovne obyvateľstva. Tvrdí sa to v súvislosti so zaostalejšími regiónmi, ale aj v súvislosti so všeobecným rozvojom miest a obcí ako takých.

Slovenská Lupča je z môjho pohľadu obec, ktorá má svoj rozvoj predurčený nielen polohou, ale aj rôznorodosťou obyvateľov, ktorí sa snažia čosi pre svoje okolie priňať, umožniť či zľahčiť životnú úroveň v danej lokalite. Sú to predovšetkým ľudia, ktorí svoje podnikateľské portfólio neťahajú do mesta, ale „gro“ situujú do obce.

Nie je nás rozhodne málo a aj ja so svojím sortimentom a službami pre motoristov patríam medzi nich. Preto si dovoľím za všetkých tvrdiť, že je pre nás samozrejmosťou, ak každý jeden z nás podnikateľov, pozerajúc sa okolo seba, hľadá prirodzene čo najreálnejšie riešenia, ktoré sú súčasťou kvality nami ponúkaných služieb. Odmena je spokojný zákazník, ktorý sa rád vracia a nemusí sa trmáčať do mesta. V podstate neočakávame nič viac. Nič okrem jediného – že lokalita a jej obecná správa, kde podnikáte a robíte pre jej ľudí, vám je ústretová. Že vás dokáže podržať, že vám dokáže vychádzať v ústrety a že vďaka pochopeniu toho omieľaného spojenia

„rozvoj a podpora“ bude robiť kroky, ktoré rozvoj a podporu naozaj odzrkadľujú. Toto je však u nás iné.

V konečnom dôsledku je realita taká, že nielen mňa, ale mnohých z nás podnikateľov nepríjemne v takýchto súvislostiach prekvapia miesto ústretového, kompetentného a v súčasnosti aj „rozvoj odzrkadľujúceho“ riešenia článku v obecných novinách, na ktoré zo svojich daní prispievame aj my obyvatelia a podnikatelia. Kde sa spokojne verejne odsudzujú prevádzky i ľudia, čo do nich za službami chodia, kde sa verejne odsudzuje práca polície, ktorá síce u nás sídli, ale na starosti má ďalšiu desiatku dedín. Kde sa bez akýchkoľvek zábran medzi riadkami vnáša medzi obyvateľstvo pohoršenie nad našou prácou pre nich samých. Kde je tu etická rovnováha tvrdení a názorov? O čínoch ani nehovorím! Kladiem si otázku: „Toto komu vyhovuje, aby ľudia na seba

donášali a 'kydali'!?“ Kto miesto rozumného riešenia podporuje situáciou bičované emócie? A kto je ten, komu to vyhovuje, aby odvádzal od seba pozornosť a ukazoval radšej v prvých radoch na iných?

Každý podnikateľ, a opäť to poviem za všetkých, by nehladel na vlastné náklady a pokiaľ by cítil iný prístup a ústretovosť, dokázal by vybudovať

čo si pekne, ladiace s prostredím, čo by slúžilo ľuďom a obec by nič nestálo. Miesto toho sa verejne zavádza. Prečo sa miesto parkovacích miest inštalujú zákazové značky, prečo sa na vybudované plochy vzápätí dajú doviezť betónové kvetináče, prečo sa tu kričí, že pred CBA je verejné parkovisko a ľudia, čo idú do iných obchodov ho majú využívať? Pozrel sa niekto na kataster? Parkovisko patrí len a len majiteľovi CBA, a ak by sa raz rozhodol, že iné auto tam nevstúpi iba zákazník jeho obchodu, nik by mu to nemohol vyčítať. A to ani podrobnejšie nespomínam, že je tam časť, ktorá patrí k štátnej ceste vrátane autobusovej zastávky a autobusu, ak za vami stojí a čaká na svojom mieste, nemusí reagovať na vaše osobné chcenie z parkoviska odísť. A keď už hovorím o katastri, pozrel si niekto, ako sú vedené v publikovaných článkoch spomínané zelené plochy? Sú to zastavané plochy a nádvorcia ako druh pozemku a jeho využitie uvediem presne: Pozemok, na ktorom je postavená inžinierska stavba – cestná, miestna a účelová komunikácia, lesná cesta, poľná cesta, nekryté parkovisko a ich súčasti. Je na čase, aby si všetci uvedomili súčasnosť a našli konečne spôsob, ako byť takým predstaviteľom samosprávy, ktorého si budú vážiť tí, čo ho zo svojich daní platia. Pretože zatiaľ to s ich činmi a postojmi vyzerá opäť!

Michal Snopko
Foto archív LZ

Organový koncert Mariana Gregora

Ak pri počúvaní koncertu cítite, že Vám po chrbte behá mráz, dokážete sa pritom preniesť do tanečnej sály, kde sa práve tancuje menuet, či sa ocitnete na bojisku, kde sa práve schyluje k porážke, tak takýto zážitok som mala ja a možno aj iní ľudia na koncerte Mariána Gregora, nášho rodáka a zároveň duchovného správcu Kostola Ducha Svätého v Sielnici. Koncert sa konal 6. septembra 2015.

V jeho podaní zazneli diela J. Clarka, J. S. Bacha a L. Boëllmanna.

Nový organ v tomto kostole ukázal práve prednesom „koncertného majstra“ Mariána Gregora svoju silu, mohutnosť a krásu tónov.

Marián má dar od Pána Boha, talent, ktorý aj napriek zdravotným problémom dokázal a dokáže rozvíjať, vynakladať námahu, aby priniesol ľuďom niečo z tej krásnej hudby, vniesol trochu svetla a duchovnej sily medzi nás.

Nie všetci vedú koľko driny, odriekania, námahy a sklamaní ho sprevádzalo životom, kým dokázal svoj talent ukázať nám, ľuďom veriacim ako aj všetkým poslucháčom.

Nech mu dobrotivý Pán Boh, od ktorého tento dar dostal, naďalej pomáha v jeho službe ako aj rozvíjať sa, odovzdávať radosť ľuďom. KP

Foto: archív LZ

Spomienka

Aj slnko zapadá ústupom do noci, kto raz púť dokonál, nieto viac pomoci. Bez slnka chlad vanie z hviezdnej oblohy, človek je krehký tvor, zranený, úbohý. Do tmy si zapáli kahanec nádeje, do duše boľavej spomienky naleje. V tichosti vyprosme veľký dar pokoja, kým sa nám duše raz naveky nespoja. Posledný pozdrav šepkáme do ticha, že sa raz stretne je naša útecha.

So smútkom v srdci sme si 10. októbra pripomenuli 5. výročie úmrtia môjho manžela, otca, syna, brata a kamaráta

Igora Dobiša.

S láskou spomína manželka, dcéra Michaela, syn Patrik a ostatná smútiaca rodina.

Spomienka

S hlbokým zármutkom oznamujeme všetkým známym, že dňa 27. októbra 2015 si pripomíname **1. výročie úmrtia nášho syna, brata, strýka a priateľa**

Ivana Lakomčíka (MUCO).

Kto ste ho poznali, venujte mu, prosíme, tichú spomienku a modlitbu. S láskou v žiari v srdci spomínajú rodičia, sestra a brat s rodinami.

František a Vojta

Ruže z papíru
Skládanka
Kytka
Podvod
Na kameni kámen
Banská Bystrica
Devatenásť let
Stánky
Kočovní herci

NEDVEDI

s kapelou...

Koncert sa uskutoční 7. 11. 2015

v kinosále MKS v Slovenskej Lupči o 19.00 hod.

Predpredaj vstupeniek:
Na obecnom úrade u pani Bačovej alebo Oravcovej – cena 9 €
www.ticketportal.sk – cena 10 €
priamo v pokladni MKS pred vystúpením – cena 12 €

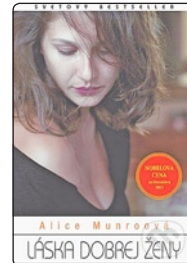
Opustili nás

V mesiaci september 2015 nás opustili:

Jozef Kantor * 23.1.1936 † 5.9.2015
Mária Šipulová * 14.8.1932 † 24.9.2015

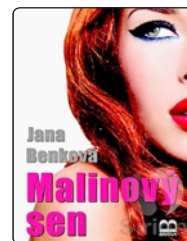
Obecná knižnica ponúka

Munroová, Alice:
Láska dobrej ženy

Odvážne poviedky kanadskej autorky, v ktorých s nadľudskou jasnozrivosťou evokuje rozličné vrtochy a čudáctva lásky, napätie a lži, čo striehnu pod zdanlivo pokojnou hladinou slušnej spoločnosti, a tiež podivné, často až komické túžby ľudského srdca.

Benková Jana: **Malinový sen**

Nový román, Jany Benkovej, pre ženy je plný života, lásky a pre ňu typických iskričiek sviežich dialógov.

Green John: **Poučka o podstate predvídateľnosti Katherín**

Hlavný hrdina románu pre mládež má vo vzťahu k nežnému pohľaviu svoj jasný typ dievčatá, ktoré sa volajú Katherine. Má to však chybu, za každým od nich dostane kopačky. Pred sebou má jasný cieľ: dokázať platnosť Poučky o podstate predvídateľnosti Katherín. Dúfa pritom, že pomocou nej bude schopný predpovedať budúcnosť akéhokoľvek vzťahu, a tak pomstí všetkých nešťastných zberačov kopačiek.

INZERČIA

Máte doma zachovalú sedáciu súpravu a chcete sa jej zbaviť? Darujte ju.

Info: 048/472 32 33

Súťaž vo varení Luteránskej procesie

Kedže naši dopisovatelia zo športovej rubriky sa do termínu uzávierky neozvali, ponúkame vám zopár záberov a výsledkov z akcie, ktorá sa konala 3. októbra 2015 a kde sa tiež veľmi zanietene súťažilo.

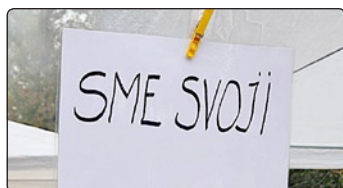
Bol to štvrtý ročník v Lupči stále populárnejšej akcie. V tomto roku bojovalo o prvenstvo deväť družstiev a výsledky boli veľmi tesné. Porota hodnotila nielen chuť pripraveného jedla, ale aj jeho vzhľad.

Počas celého dňa nás zabávala hudobná skupina GALAXY.

Výsledky

1. „Sme svoji“
2. Spolok Milka, s.r.o.
3. Bi-Sa-Gi

Veríme, že sa všetci dobre zabavili a tešíme sa na budúci ročník.

Viac foto nájdete na facebooku: Lupčianske zvesti - OBEC SL

Text + foto ED

